

Á ALCALDÍA DO CONCELLO DE FERROL

Derrogación da Lei de augas de Galicia

Yolanda Díaz Pérez, Voceira do **GRUPO MUNICIPAL DE ESQUERDA UNIDA**, de conformidade co disposto no artigo 104 do Regulamento Orgánico do Concello de Ferrol, e co artigo 97.3 do vixente Regulamento de organización, funcionamento e réxime xurídico das entidades locais, presenta a seguinte Moción ao obxecto de ser incluída na orde do día do Pleno ordinario e debatida no mesmo coa seguinte,

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A aprobación da lei 9/2010, do 4 de novembro, de Augas de Galicia, polo Parlamento Galego abre un panorama regresivo por canto avanza un modelo de xestión das augas do país caracterizado polo afán recadatorio e privatizador ao respecto dun ben fundamental como é o auga. O texto contempla varias cuestións que supoñen unha regresión sobre a actual situación e que moven a este Grupo Municipal a recabar un pronunciamento a prol da súa derrogación por parte do Pleno do concello de Ferrol.

Queremos significar o enfoque social e sustentable que ten que rexer no que atinxe a salvagarda e acceso a un ben público fundamental. A Declaración da Asemblea do Auga tralo Foro Social Mundial de Belém o indicaba ao recoller o seguinte:

“ A auga en todas as súas formas é un ben común e o seu acceso é un dereito humano fundamental e inalienable de todos os seres vivos. A auga é un patrimonio das comunidades, dos pobos e da humanidade e da natureza: non é unha mercadoría. Rexeitamos as formas antigas e nova de privatización do auga, inclusive a asociación pública-privada, a privatización do servizo do saneamento e o manexo con lóxicas privadas das empresas públicas.”

“ A xestión do auga debe ficar no espazo público e comunitario, coa participación, equidade, control social, sen fin de lucro e non debe xerar violencia aos territorios preservando o ciclo do auga. “

Pronunciamento validado pola Asemblea Xeral das Nación Unidas, que en xullo de 2010 aprobou unha resolución na que se recoñece que o auga potable e o saneamento básico son dereitos humanos esenciais para o pleno goce da vida e de todos os dereitos humanos. Texto que concorda co Informe sobre Desenvolvemento Humano do ano 2006, que afirma que o dereito ao auga é un fin en si mesmo, asemade de medio para fundamentar e facer posibles outros dereitos humanos, caso do da educación, saúde e un fogar digno.

Salientamos estes pronunciamentos da comunidade internacional para referenciar a distancia do enfoque coa norma que se aproba no Parlamento Galego, unha lei de Augas que retrocede no sentido diferente, facendo deste ben fundamental un elemento recadatorio e cunha xestión crecentemente privada. En resumo, estamos diante dunha lei que reduce un ben fundamental, un dereito humano, a unha mercadoría.

A lei galega apróbase malia algunhas consideracións negativas que formula o Consello Consultivo de Galicia, no que afecta ao canon ao dubidar da súa oportunidade no actual intre de crise económica: *“ Semella necesaria unha reflexión encol da oportunidade de incrementar a presión impositiva sobre a cidadanía, as familias e as empresas na conxuntura actual de crise económica.”*

Incluso a propia Dirección Xeral de Tributos da Xunta advirte do carácter discriminatorio e inxustificado da disposición prevista para pagar as cotas pendentes ás piscifactorías, para rematar recomendando outras solucións.

O Grupo Municipal quere chamar a atención en particular en dous aspectos da lei merecentes ao noso xuízo dun rexeitamento de plano: o afán recadatorio da norma, que pode até triplicar os recibos aos particulares e maila porta aberta á privatización dun ben público fundamental, o auga.

A función recadatoria delátase polo contemplado na Memoria da Lei, que formula a previsión dun incremento dos ingresos derivados da recadación dun 100%, pasando dos 34 millóns de 2010 aos 68,5 millóns deste exercicio. Custos que recaerán particularmente nos usos domésticos, isto é, na cidadanía, para privilexiar os usos industriais.

Para Esquerda Unida semella particularmente inaceptable o título IV da devandita Lei, por canto fórmulase nel a política de recuperación dos custos do servizo co canon. Política derivada da Directiva europea 2000/60 CE, que dispón no seu artigo 9 a recuperación dos custos dos servizos relacionados co auga. Son outros os criterios a dirixir a política se subministro e saneamento, non os da rendibilidade económica. Os parámetros social, ecolóxico e de solidariedade interterritorial son os chamados a desenvolver unha política do auga sustentable.

Lei que cómpre subliñar no pon a énfase na regulamentación dos usos da auga, nen nas estratexias para evitar a súa contaminación, nen na redución do consumo. Dende o punto de vista ambiental nada ou case achega esta norma, en canto se limita a reproducir as obrigas derivadas das lexislacións estatal e da Unión Europea. Son outras, e regresivas, as finalidades da lei.

Lei que ten un segundo aspecto especialmente desacougante. A norma remuda a estrutura administrativa da xestión do auga, que adquire unha fórmula de dereito privado na meirande parte das súas decisións. O Consello Económico e Social no seu informe de maio afirmaba con rotundidade a súa oposición: “ *Non se xustifica a oportunidade da creación da nova sociedade pública.*” Esquerda Unida entende necesario desenvolver mecanismos de xestión do auga de carácter público, social e participativos, consonte co movemento que ao longo do planeta está a demandar a volta ao sector público e social da economía dos organismos adicados a garantir este servizo público fundamental.

Lei que castiga sobremaneira ao rural do noso país, e que agora ademais obriga a pagar polo ben auga, sendo como é un espazo tradicionalmente desatendido en materia de servizos de auga e saneamento. Lei que desbota o que terían que ser medidas de apoio para a veciñanza que vive no rural co obxecto de contribuír a favorecer o artellamento territorial do noso país. Lei que desbota a introdución de beneficios fiscais en función do nivel de renda, que renuncia a incrementar o tipo do gravame nos usos do auga adicados á produción hidroeléctrica, ou que non introduce mecanismos para regularizar a grande maioría dos pozos existentes no noso país, entre outras carencias salientables.

Consonte o antedito, o Grupo Municipal de Esquerda Unida, xa que logo, somete ao Pleno do concello de Ferrol a seguinte proposta de acordos:

Primeira.- O Pleno do concello de Ferrol insta á Xunta de Galicia a derrogar a Lei 9/2010, do 4 de novembro, de Augas de Galicia, norma recadatoria e privatizadora dun ben público fundamental.

Ferrol, 17 de febreiro de 2011.

Asdo. Yolanda Díaz Pérez

Voceira do Grupo Municipal de EU